

Judge, Jury and...

Course Outline:

- Week 1: What does it mean to judge others? Are we supposed to judge others, or withhold judgment?
- Week 2: How do we judge others and how do we judge ourselves? Being fair to ourselves, and being fair to others. *Class to be given by Rabbi Ovadia Sofer of Aish HaTorah*
- Week 3: Rosh Hashanah — How do we know that we're judged? What can we do about it?
- Week 4: Yom Kippur — Once we're judged, then what? What's Yom Kippur all about? How can we use what we've learned about ourselves to make the Yom Kippur experience more meaningful?

And the children of Yisra'el did evil in the sight of the LORD, and served the Ba'alim: and they forsook the LORD God of their fathers, who had brought them out of the land of Mizrayim, and followed other gods, of the gods of the people that were round about them, and bowed themselves down to them, and provoked the LORD to anger. And they forsook the LORD, and served the Ba'al and the 'Ashtarot. And the anger of the LORD burned against Yisra'el, and he delivered them into the hands of spoilers that plundered them, and he sold them into the hands of their enemies round about, so that they could not any longer stand before their enemies. Whenever they went out, the hand of the LORD was against them for evil, as the LORD had said, and as the LORD had sworn to them: and they were greatly distressed. Nevertheless the LORD raised up judges, who saved them from the hand of their plunderers. And yet they would not hearken to their judges, but they went astray after other gods, and bowed themselves down to them: they turned aside quickly out of the way in which their fathers had gone, obeying the commandments of the LORD; but they did not so. And when the LORD raised them up judges, then the LORD was with the judge, and saved them out of the hand of their enemies all the days of the judge: for the LORD relented on account of their groanings, caused by those that oppressed them and vexed them. And it came to pass, when the judge was dead, that they relapsed, and became more corrupt than their fathers, in following other gods to serve them, and to bow down to them; they omitted nothing of their practices, nor of their stubborn way. And the anger of the LORD burned against Yisra'el; and he said, Because this people has transgressed my covenant which I commanded their fathers, and has not hearkened to my voice;

11 יא ויעשו
 12 בני־ישראל את־הרע בעיני יהוה ויעבדו את־הבעלים:
 יב ויעזבו את־יהוה ואלהי אבותם המוציא אותם מארץ
 מצרים וילכו אחרי ואלהים אחרים מאלהי העמים אשר
 13 סביבותיהם וישתחוו להם ויכעסו את־יהוה: ויעזבו את־
 יד יהוה ויעבדו לבעל ולעשתרות: ויחר־אף יהוה בישראל
 ויהנם ביד שטים וישפו אותם וימכרם ביד אויביהם מסביב
 15 ולא־יכלו עוד לעמד לפני אויביהם: בכל אשר יצאו יד־
 יהוה היתה־בם לרעה כאשר דבר יהוה וכאשר נשבע יהוה
 16 להם ויצר להם מאד: ויקם יהוה שפטים וישיעום מיד
 17 שפיהם: וגם אל־שפטיהם לא שמעו כי זנו אחרי אלהים
 אחרים וישתחוו להם סרו מדרך אשר הלכו אבותם
 18 לשמע מצות־יהוה לא־עשו בן: וכיהקים יהוה ו להם
 שפטים והיה יהוה עם־השפט והושיעם מיד אויביהם כל ימי
 19 השופט כיינחם יהוה מנאקתם מפני לחציהם ורחמיהם: והיהו
 במות השופט ישבו והשחיתו מאבותם ללכת אחרי אלהים
 20 אחרים לעבדם ולהשתחות להם לא הפילו ממעלליהם
 ומדרבם הקשה: ויחר־אף יהוה בישראל ויאמר יען אשר
 עבדו הגוי הזה את־בריתי אשר צויתי את־אבותם ולא
 שמעו לקולי:

16/18 – טז/יח

182 / דברים – פרשת שופטים

18 Judges and officers shall you appoint in all your cities — which HASHEM, your God, gives you — for your tribes; אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ לְשִׁבְטֶיךָ

אונקלוס

די דנין ופרענין תמני לך בכל קרניך די יי אלהיך יהב לך לשבטיך

RASHI ELUCIDATED

18. JUDGES AND OFFICERS. – The word שופטים means “judges,” and the word שוטרים means “officers” – who pass judgment, and the word שוטרים – who impose authority over the people – following the order of [the judges];¹ until one accepts upon himself with stick and with strap – until one accepts upon himself with stick and with strap – the verdict of the judge.²

15 You shall not do wrong in justice; you shall not favor a destitute man and you shall not honor a great man; with righteousness shall you judge your fellow.

טו שני [חמישי] לֹא־תַעֲשׂוּ עִוָל בַּמִּשְׁפָּט
לֹא־תִשָּׂא פְּנֵי־דָל וְלֹא תִהְדָּר
פְּנֵי גְדוֹל בַּצֶּדֶק תִּשְׁפֹּט עִמִּיתְךָ;

For

אונקלוס

טו לא תעבדון שקר בדינא לא תסב אפי מספנא ולא תהדר אפי רבא בקושטא תרינה לחברך:

□ WITH RIGHTEOUSNESS SHALL YOU JUDGE YOUR FELLOW. This is to be understood לכה זכות? – judge your friend – הוי דן את חברך – Alternatively, – כבד אחר – כמשמעו – as it sounds. – toward the scale of merit, i.e., when the nature of his conduct is questionable, give him the benefit of the doubt.⁷

PIRKEI AVOS/CHAPT. 4

[נ] הוא הנה אומר: אל תהי דן יחידי, שאין דן יחידי אלא אחר. ואל תאמר: „קבלו דעתי“ שהן רשאים ולא אמה.

Against

[10] He used to say: Do not act as judge alone, for none judges alone except One; and do not say, 'Accept my view,' for they are permitted to, but not you.

PIRKEI AVOS/CHAPT. 1

[ו] יהושע בן פרחיה ונתאי הארכלי קבלו מהם. יהושע בן פרחיה אומר: עשה לך רב, וקנה לך חבר, והוי דן את כל האדם לכה זכות.

[6] Yehoshua ben Perachyah and Nittai of Arbel received the tradition from them. Yehoshua ben Perachyah says: Accept a teacher upon yourself; acquire a friend for yourself, and judge everyone favorably.

[ה] הלל אומר: אל תפרוש מן הצבור, ואל תאמין בעצמך עד יום מותך, ואל תדין את חברך עד שתגיע למקומו, ואל תאמר דבר שאי אפשר לשמוע, שסופו להשמע. ואל תאמר לבשאפנה אשנה, שמה לא תפנה.

[5] Hillel said: Do not separate yourself from the community; do not believe in yourself until the day you die; do not judge your fellow until you have reached his place; do not make a statement that cannot be easily understood on the ground that it will be understood eventually; and do not say, 'When I am free I will study,' for perhaps you will not become free.

מסכתות קטנות מסכת כלה רבתי פרק ח הלכה א

לא יפטר אדם לא מאצל רבו ולא מאצל חברו, אלא מתוך דברי תורה, שמתוך כך זוכרו; ההולך אחר רבו אינו רשאי ליפטר מאחריו עד שיטול ממנו רשות. לעולם יהיו כל אדם בעיניך כלסטים, וכבדם כרבן גמליאל, מעשה ברא' יהושע שהכניס אצלו אדם אחד, נתן לו אכילה ושתייה, והעלהו לגג, ונטל את הסולם מתחתיו, מה עשה אותו האיש, עמד בחצי הלילה, ונטל כל הכלים, וכרכן בטליתו, וכיון שבקש לירד נפל, ונשברה מפרקתו, לשחרית בא ר' יהושע ומצאו, אמר לו ריקה כך עושין בני אדם, כמותך, אמר לו לא היית יודע שנטלת את הסולם מתחתך, אמר לו ריקה אי אתה יודע שמאמש היינו זעירין בך. איני, והתנן אל תדין את חברך עד שתגיע למקומו, לא קשיא, כאן במכיר, כאן בשאינו מכיר; רבא אמר, הכא כל אדם. התם חברך; מדקתני חברך, מכלל דבידיע ליה קאמר, והלא כל אדם מכיר, לאו לאיתויי חבר, הא כדאיתא.

דין	: דון, דיון; דין, דון, מדון, מדיון; מדיונה; ש"ס דון, דיונה, דניאל, דון, מדון; אר' דון, דין, דין
(דין) דין פ' א	א) שפט, תבע למשפט, עשה שפטים: 1, 2, 11, 9, 11, 23, 22, 20-4
	ג) הדין: 3, 21
	ד) [נפ' נדון] התוכח: 24
לדין	1 נצב לריב יי ועמד לדין עמים Is. 3:13 2 יקרא... ואל-הארץ לדין עמו Ps. 50:4 3 ולא-יוכל לדין עם שתקיה • ממנו Eccl. 6:10 4 דן דין-עני ואביון Jer. 22:16 5 דניני אלהים וגם שמע בקלי Gen. 30:6 6 דין לא-דנו Jer. 5:28 7 וגם את-הגוי... דן אנכי Gen. 15:14 8 אין-דן דינך למזור Jer. 30:13 9 וגם-אתה תדין את-ביתי Zech. 3:7 10 ובגבורתך תדיניני Ps. 54:3 11 דן דין עמו כאחד שבטי יש' Gen. 49:16 12 כיר-דין יי עמו Deut. 32:26 13 יי דין אפסי-ארץ ISh. 2:10 14 יי דין עמים שפטני יי Ps. 7:9 15 דין לאמים במישרים Ps. 9:9 16 דין עמך בצדק Ps. 72:2 17 דין עמים במישרים Ps. 96:10 18 דין בגוים מלא גיוות Ps. 110:6 19 כיר-דין יי עמו Ps. 135:14 20 כיר-בם ידין עמים Job 36:31 21 דין לפניו ותחולל לו Job 35:14 22 שפט-צדק ודין עני ואביון Prov. 31:9 23 דינו לבקר משפט Jer. 21:12 24 ויהי כל-העם נדון... לאמר II Sh. 19:10
דין	
דיני	
נדון	

מפנין פרק שמונה עשר שבת

ת"ד הדין חבירו לכף זכות דנין
 אותו לזכות ומעשה באדם אחד שירד
 מגליל העליון ונשכר אצל בעה"ב אחד בדרום
 שלש שנים ערב *יודה"כ אמר לו תן לי שכרי
 ואלך ואזון את אשתי ובני אמר לו אין לי
 מעות אמר לו תן לי פירות אמר לו אין לי תן
 לי קרקע אין לי תן לי בהמה אין לי תן לי
 כרים וכסתות אין לי הפשיל כליו לאחוריו
 והלך לביתו נפחו נפש לארץ הרגל נפל
 בעה"ב שכרו בידו ועמו משי"ג חמודים אחד
 של מאבל ואחד של משתה ואחד של מיני
 מגדים והלך לו לביתו ארץ שאכלו ושתי נתן
 לו שכרו אמר לו בשעה שאמרת לי תן לי
 שכרי ואמרתי אין לי מעות במה חשדתני
 אמרתי שמא פרקמטיא בזול נזדמנה לך
 ולקחת בהן ובשעה שאמרת לי תן לי בהמה
 ואמרתי אין לי בהמה במה חשדתני אמרתי
 שמא מושכרת ביד אחרים בשעה שאמרת
 לי תן לי קרקע ואמרתי לך אין לי קרקע במה
 חשדתני אמרתי שמא מוחכרת ביד אחרים⁽⁶⁾
 היא ובשעה שאמרתי לך אין לי פירות במה
 חשדתני אמרתי שמא אינן מעושרות ובשעה
 שאמרתי לך אין לי כרים וכסתות במה
 חשדתני אמרתי שמא הקדיש כל נכסיו
 לשמים א"ל העבודה כך היה הודתי כל נכסי
 בשביל הורקנום בני שלא עסק בתורה
 וכשבאתי אצל חבירי בדרום התירו לי כל נדרי ואתה כשם שדנתני לזכות
 המקום ידין אותך לזכות

tolerance n. The capacity for or the practice of recognizing and respecting the beliefs or practices of others.

